

DOM

Afsagt den 9. februar 2017 af Østre Landsrets 17. afdeling
(landsdommerne Louise Saul, Arne Brandt og Peter Mortensen (kst.) med domsmænd).

17. afd. nr. S-2111-16:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. ...67...)

(advokat Gunnar Homann, besk.)

Hillerød Rets dom af 3. maj 2016 (8-2528/2015) er anket af T med endelig påstand om principalt frifindelse, subsidiært strafbortfald og mest subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Det fremgår af sagen, at Udlændingestyrelsen senest den 19. september 2016 har truffet afgørelse om, at T fortsat skal have opholdspligt i Center Sandholm. På den baggrund har Rigspolitiet den 10. oktober 2016 truffet afgørelse om fortsat meldepligt.

Det fremgår af Rigspolitiets afgørelse blandt andet:

”Sagens faktiske omstændigheder

De, der er født den 1. juli 1967 og statsborger i Irak, indrejste i Danmark den 13. december 2001 og ansøgte om asyl.

Den 10. februar 2003 meddelte Flygtningenævnet Dem opholdstilladelse efter den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 2.

Den 12. januar 2006 blev Deres opholdstilladelse forlænget til den 10. januar 2007.

Den 21. december 2007 vurderede den daværende integrationsminister på baggrund af en indstilling fra den daværende justitsminister, at De måtte anses for en fare for statens sikkerhed, jf. udlændingelovens § 45 b, stk. 1.

Den 9. januar 2008 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om at inddrage Deres opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. § 19, stk. 2, nr. 2. De blev endvidere udvist med et indrejseforbud gældende for bestandig, jf. udlændingelovens § 25 og § 32, stk. 4.

Udlændingestyrelsen fandt samtidig, at udlændingelovens § 31 ikke var til hinder for en udsendelse af Dem til Irak.

Den 1. april 2008 stadfæstede Flygtningenævnet Udlændingestyrelsens afgørelse om inddragelse af Deres opholdstilladelse, dog således at Flygtningenævnet fandt, at udlændingelovens §31 er til hinder for, at De kan udsendes tvangsmæssigt til Irak eller til et land, hvor De ikke er beskyttet mod videresendelse til Irak.

De har således siden den 1. april 2008 opholdt Dem på tålt ophold i Danmark.

Den 1. april 2008 pålagde Rigspolitiet Dem meldepligt hver tirsdag kl. 10.00 hos Rigspolitiet i Center Sandholm, jf. den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 34, stk. 3.

Udlændingestyrelsens afgørelse om udvisning blev den 6. maj 2008 stadfæstet af Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration. De blev samtidig pålagt at udrejse straks, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 3. pkt.

Den 22. maj 2008 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om, at De (fortsat) skulle være indkvarteret i Center Sandholm, jf. den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 8.

Ved lov nr. 1397 af 27. december 2008 om ændring af udlændingeloven, der trådte i kraft den 31. december 2008, blev bestemmelserne om opholdspligt og meldeligt for udlændinge på tålt ophold skærpet.

Den 18. februar 2009 traf Udlændingestyrelsen som følge heraf afgørelse om, at De fortsat skulle være indkvarteret i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 8, og Rigspolitiet pålagde Dem som konsekvens heraf ligeledes den 18. februar 2009 daglig meldepligt kl. 10.00 hos Rigspolitiet i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 34, stk. 3 (nu stk. 4). De klagede over Rigspolitiets afgørelse til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration.

Den 29. september 2009 stadfæstede Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration Rigspolitiets afgørelse om daglig meldepligt.

Ved Østre Landsrets dom af 9. december 2010, der blev stadfæstet af Højesteret den 24. juni 2011, blev Integrationsministeriet frifundet for Deres påstand principielt om ophævelse af integrationsministerens vurdering af 21. december 2007 om, at De må anses for en fare for statens sikkerhed, subsidiært om, at Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations afgørelse af 6. maj 2008 om udvisning med indrejseforbud gældende for bestandig og om inddragelse af Deres fremmedpas ikke burde være truffet.

Den 27. december 2012 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om, at De fortsat skulle tage ophold i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 8.

Den 29. april 2013 traf Rigspolitiet afgørelse om, at De fortsat indtil videre skulle være pålagt daglig meldepligt kl. 10.00 hos Rigspolitiet i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 34, stk. 3 (nu stk. 4). De klagede over Rigspolitiets afgørelse til Justitsministeriet.

Den 7. oktober 2013 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om, at De fortsat skulle tage ophold i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 9 (nu stk. 8).

Den 1. juli 2014 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om, at De fortsat skulle have opholdspligt i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 9 (nu stk. 8)

Den 11. september 2014 stadfæstede Justitsministeriet Rigspolitiets afgørelse af 29. april 2013 om fortsat daglig meldepligt.

Den 12. december 2014 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om, at De fortsat skulle have opholdspligt i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 9 (nu stk. 8).

Den 10. februar 2015 traf Rigspolitiet afgørelse om, at De fortsat indtil videre skulle være pålagt daglig meldepligt kl. 10.00 hos Rigspolitiet i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 34, stk. 4. De klagede over Rigspolitiets afgørelse til Justitsministeriet.

Den 13. april 2015 stadfæstede Justitsministeriet Rigspolitiets afgørelse af 10. februar 2015 om fortsat daglig meldepligt.

Den 10. juni 2015 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om, at De fortsat skulle have opholdspligt i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 9 (nu stk. 8).

Ved en afhøring den 18. juni 2015 oplyste De over for Rigspolitiet, at De fortsat fik medicin mod psykiske problemer. Fysisk var De ved godt helbred. Deres lillebror, der bor med sin familie i København, havde hjulpet Dem med problemer med tænderne. Røde Kors ville ikke hjælpe Dem, og Røde Kors ville heller ikke hjælpe Dem med at få briller. De havde en praktikkontrakt med Røde Kors og hjalp med tolkning, ligesom De var chauffør på forskellige opgaver. De fik indskærpet Deres meldepligt. De oplyste, at De ikke ønskede at møde til meldepligten.

Den 24. juli 2015 traf Rigspolitiet afgørelse om, at De fortsat indtil videre skulle være pålagt daglig meldepligt kl. 10.00 hos Rigspolitiet i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 34, stk. 4. De klagede ikke over afgørelsen.

Ved en afhøring den 25. november 2015 oplyste De over for Rigspolitiet, at De fysisk var sund og rask. De fik ikke længere medicin mod Deres psykiske problemer. De havde Deres bror i Danmark. Deres mor boede i Irak. De fik indskærpet Deres daglige meldepligt.

Den 14. december 2015 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om, at De fortsat skulle have opholdspligt i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 9 (nu stk. 8).

Den 2. marts 2016 traf Rigspolitiet afgørelse om, at De fortsat indtil videre skulle være pålagt daglig meldepligt kl. 10.00 hos Rigspolitiet i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 34, stk. 4. De klagede over afgørelsen til Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Ved en dom afsagt af Retten i Hillerød den 3. maj 2016 blev De for overtrædelse af udlændingelovens § 60, stk. 1, jf. § 34, stk. 4, idømt fængsel i 30 dage. De har anket dommen.

Den 27. juli 2016 stadfæstede Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet Rigspolitiets afgørelse af 2. marts 2016 om fortsat daglig meldepligt.

Ved en afhøring den 14. september 2016 oplyste De over for Nordsjællands Politi, at der ingen ændringer er i Deres situation. De føler Dem sund og rask og tager ingen medicin. Når De får det psykisk dårligt, lukker De Dem inde på værelset og går kun ned i kantinen. De mener ikke, at De vil kunne få medicin, der vil kunne hjælpe Dem. De er ikke i stand til at rejse til Irak. De betragter ikke Irak, som Deres hjemland. De fik indskærpet Deres daglige meldepligt. De tilkendegav, at De har valgt ikke at møde til meldepligt. De opholder Dem i Center Sandholm.

I forbindelse med afhøringen fik De udleveret en skrivelse med en varsling om overflytning til Udrejsecenter Kærshovedgård, De oplyste, at De ikke vil flytte til Kærshovedgård. De opfatter Center Sandholm som Deres hjem. De ville møde til det kommende informationsmøde.

Den 19. september 2016 traf Udlændingestyrelsen som nævnt afgørelse om, at De fortsat skal have opholdspligt i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 8.

Det fremgår af sagen, at De slet ikke er mødt til meldepligt i 2014, 2015 og 2016.

Det fremgår af sagen, at De ved en udeblivelsesdom af 19. maj 2006 blev idømt en bøde på 7.500 kr. for overtrædelse af afgiftslove for drikkevarer m.m.

Det fremgår endvidere af sagen, at De den 3. februar 2010, den 29. februar 2012 og den 30. maj 2014 er straffet med bøder på henholdsvis 1.500 kr., 1.000 kr. og 2.000 kr. for overtrædelser af færdselsloven.”

Af Rigspolitiets afgørelse af 18. februar 2009 fremgår blandt andet:

”De pålægges hermed i medfør af udlændingelovens § 34, stk. 3, indtil videre daglig meldepligt kl. 10.00 hos Rigspolitiet i Center Sandholm.

Den 1. april 2008 traf Flygtningenævnet en afgørelse, som indebærer, at De er på tålt ophold og således ikke (tvangsmæssigt) kan udsendes til Irak eller til et land, hvor De ikke er beskyttet mod videresendelse til Irak, jf. udlændingelovens § 31.

På denne baggrund pålagde Rigspolitiet Dem i medfør af den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 34, stk. 3, ved en afgørelse af 1. april 2008 meldepligt én gang om ugen hos Rigspolitiet i Center Sandholm.

Den 31. december 2008 trådte lov nr. 1397 af 27. december 2008 om ændring af udlændingeloven i kraft. Ved loven ændres bestemmelsen i § 34, stk. 3, med det formål at skærpe meldepligten for udlændinge på tålt ophold, således at der sikres politiet mulighed for i langt højere grad end tidligere at få en helt aktuel viden om de pågældende udlændinges opholdssted, herunder for at kunne udsende sådanne udlændinge straks, når muligheden herfor måtte opstå.

Det forudsætter efter forarbejderne til lovændringen, at politiet som udgangspunkt skal pålægge udlændinge på tålt ophold daglig meldepligt i form af personlig fremmøde hos politiet. Politiet vil således kun kunne undlade at pålægge meldeligt dagligt, hvis det vil være uproportionalt i forhold til Danmarks internationale forpligtelser, eller hvis der foreligger andre særlige grunde, f.eks. sygdom.

Det følger af almindelige forvaltningretslike principper, at der skal være proportionalitet mellem de saglige formål, som søges varetaget ved meldepligten, og hensynet til den pågældende udlænding, som pålægges meldepligten. Politiet må således ikke påføre den

pågældende udlænding en større byrde, end formålet med meldepligten tilsiger. Efter Rigspolitiets opfattelse indebærer dette bl.a., at det ved proportionalitetsafvejningen kan indgå som et element, i hvilket omfang udlændingen har overholdt den hidtil fastsatte meldepligt.

Det følger endvidere af forarbejderne til lovændringen, at tidsperspektivet for en (tvangsmæssig) udsendelse vil skulle indgå som et af elementerne i proportionalitetsvurderingen, idet meldepligten har til formål at sikre udlændingens tilstedeværelse med henblik på udsendelse.

Rigspolitiet skal på baggrund af lovændringen og forarbejderne hertil træffe en ny konkret afgørelse om indholdet og omfanget af Deres meldepligt og herunder bl.a. vurdere, om en ændring af den hidtil gældende ugentlige meldepligt til en daglig meldepligt vil være uproportionalt i forhold til Danmarks internationale forpligtelser.

Rigspolitiet har til brug for denne afgørelse ved en afhøring af Dem den 14. januar 2009 indhentet forskellige oplysninger om Deres personlige forhold (familie, helbred mv.).

Rigspolitiet har endvidere indhentet en udtalelse af 13. januar 2009 fra Udlændingesservice om en mulig tidshorisont for, at Deres afgørelse om tålt ophold kan forventes ændret, således at De tvangsmæssigt vil kunne udsendes til Irak. Udlændingesservice har i den forbindelse oplyst, at Deres sag vurderes hvert halve år, og at der ikke aktuelt kan angives en mere specifik tidshorisont for en eventuel ændring af afgørelsen om tålt ophold.

Det fremgår af Rigspolitiets opgørelser, at De i 2008 og 2009 har overholdt Deres meldepligt henholdsvis 100% og 100%.

Udlændingesservice har samtidig hermed pålagt Dem (fortsat) at tage ophold i Center Sandholm, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 8.

Rigspolitiets afgørelse om indtil videre at pålægge Dem daglig meldepligt er truffet efter en samlet vurdering af oplysningerne i sagen.

Rigspolitiet har ved afgørelsen lagt vægt på, at De er udvist af Danmark, fordi De må anses for en fare for statens sikkerhed, og at De har været på tålt ophold siden den 1. april 2008. På denne baggrund finder Rigspolitiet ikke, uanset Deres efterlevelse af den hidtil pålagte ugentlige meldepligt, og selv om der ikke kan angives en mere specifik tidshorison for en eventuel ændring af afgørelsen om tålt ophold, at det vil være uproportionalt indtil videre at pålægge Dem daglig meldepligt.”

Det er oplyst for landsretten, at T nu har søgt om fri proces til en sag om prøvelse af, hvorvidt afgørelserne om opholds- og meldepligt er ugyldige. Sagen til (fornyet) prøvelse af farevurderingen/udvisningsspørgsmålet efter udlændingelovens kapitel 7 b er i november 2016 anlagt ved Københavns Byret.

Forklaringer

T, der har givet personligt møde for landsretten, har ikke afgivet supplerende forklaring.

Den i byretten af vidnet kriminalassistent Kirsten From afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Retsgrundlag

Om indholdet af artikel 2 i 4. Tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og lovgivningen om skærpet meldepligt for udlændinge på tålt ophold samt styrket kontrol med overholdelse af pligten til ophold i Center Sandholm m.v. henvises til Højesterets dom af 17. januar 2017 (sag 217/2016).

Anbringender

Anklagemyndigheden har anført blandt andet, at det ikke kan anses for uproportionalt at pålægge T en meldepligt som sket. Reglerne om meldepligt blev skærpet i 2008 og var begrundet i en markant opstramning af kontrolforanstaltningerne over for udlændinge, som er administrativt udvist, fordi de må anses for at udgøre en fare for statens sikkerhed, men som ikke kan udsendes tvangsmæssigt af hensyn til overholdelse af Danmarks internationale forpligtelser. Reglerne om meldepligt skal varetage hensynet til den nationale sikkerhed og den offentlige orden. De er som udgangspunkt proportionale, fordi de skal sikre den pågældende persons tilstedeværelse blandt andet med henblik på udsendelse, og må derfor

antages at være nødvendige i et demokratisk samfund. Der er ingen domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, der afstikker grænserne for proportionalitetsvurderingen i en sag som den foreliggende. Der er til vurdering heraf alene to domme fra Højesteret fra 2012 og 2017, som angiver en række kriterier, der skal tillægges vægt, men som vedrører bopæls- og meldepligt for personer dømt for strafbare forhold. I modsætning hertil er T på tålt ophold, fordi han udgør en fare for statens sikkerhed. Ikke alene den tidsmæssige udstrækning men også intensiteten i indgrebet, der i denne sag kun vedrører meldepligten og ikke også opholdspligten, må antages at have betydning for proportionalitetsvurderingen. Dertil kommer, at T ikke har ægtefælle eller børn at tage hensyn til. Disse forhold bør samlet set indebære, at proportionalitetskravet er opfyldt, selvom det erkendes, at der ikke er konkret grundlag for at antage, at T vil gemme sig for politiet, ligesom det må antages at have lange udsigter med at få ham udvist af Danmark.

Selvom en række forhold er begået for længe siden, og sagsbehandlingen burde have været fremskyndet, bør straffen for den massive, gentagne og systematiske overtrædelse ikke nedsættes.

T har til støtte for, at der bør ske frifindelse eller strafbortfald gjort gældende, at en opretholdelse af meldepligten efter så mange år på tålt ophold udgør et uproportionalt indgreb i strid med artikel 2, stk. 3, jf. stk. 1, i Tillægsprotokol 4 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om retten til at færdes frit og til frit at vælge opholdssted og i øvrigt et uproportionalt indgreb i hans privatliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 8. Formålet med meldepligten er at sikre, at politiet har kendskab til udlændingens opholdssted. T har imidlertid stedse opfyldt sin pligt til at opholde sig i Center Sandholm, og politiet har således ikke været i tvivl om, hvor han har befundet sig i perioden. Han er også mødt op, hvis politiet har ønsket at tale med ham. Det har i hele perioden ligget fast, at det ikke er muligt at udsende ham, heller ikke inden for en overskuelig fremtid. Domstolene er forpligtet til i en sag som den foreliggende at overveje, om der foreligger proportionalitet med hensyn til meldepligten. Meldepligten udgør en ligeså indgribende foranstaltning som opholdspligten, fordi den indskrænker hans ret til frit at bevæge sig rundt. T har overholdt sin meldepligt i samme omfang som den person, der er omfattet af Højesterets dom fra 2017.

Der bør derfor ske frifindelse eller strafbortfald efter straffelovens § 83, 2. pkt., subsidiært formildelse efter straffelovens § 82, nr. 14, som følge af den tid der er gået, eller efter straffelovens § 82, nr. 13, fordi straffesagen ikke er afgjort inden for rimelig tid.

T har ikke mulighed for at påberåbe sig udlændingelovens § 50 eller, efter indførelse af udlændingelovens kapitel 7 b, bede Flygtningenævnet om genoptagelse. Påstanden om strafbortfald eller formildelse støttes tillige på, at det ikke bør komme ham til skade, at prøvelsen af, hvorvidt han fortsat udgør en fare for statens sikkerhed, eller om han kan få sin opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 tilbage, ikke er blevet fremmet med fornøden hurtighed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten skal under denne sag tage stilling til, i hvilket omfang T kan straffes for overtrædelse af et påbud om daglig meldepligt i Center Sandholm. Ved vurderingen heraf er det nødvendigt at undersøge, hvorvidt den pålagte meldepligt udgjorde et uproportionalt indgreb i hans bevægelsesfrihed i strid med artikel 2 i 4. Tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og i øvrigt i hans ret til familieliv, jf. konventionens artikel 8. Den pligt, som han herudover er pålagt til at tage ophold i Center Sandholm, er derimod ikke omfattet af sagen.

Som fastslået af byretten har T erkendt sig skyldig i ikke at have overholdt meldepligten 1183 gange som beskrevet i tiltalen over en periode fra marts 2012 til juni 2015. Da T er tiltalt for overtrædelse af meldepligten efter udlændingelovens § 34, stk. 4, påhviler det landsretten at foretage en vis prøvelse af de afgørelser, som Rigspolitiet har truffet herom, og som ligger til grund for tiltalen.

T er i 2008 udvist af Danmark som følge af, at han anses for at udgøre en fare for statens sikkerhed, hvilket er stadfæstet af Østre Landsret ved dom af 9. december 2010 og af Højesteret ved dom af 24. juni 2011. Han lever på tålt ophold som følge af Flygtningenævnets afgørelse af 1. april 2008, hvorefter han ikke kan udsendes ved brug af tvang, jf. udlændingelovens § 31, stk. 1.

Højesteret har i dom af 1. juni 2012 (U. 2012.2874) taget stilling til de kriterier, som må tillægges vægt ved vurderingen af proportionalitet i forhold til artikel 2 i Tillægsprotokol 4 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, i en sag om påbud om opholds- og meldepligt i Center Sandholm for en udlænding på tålt ophold. Som det fremgår af Højesterets dom af 17. januar 2017 (sag 217/2016), varetager indgrebene i bevægelsesfriheden hensynet til den nationale sikkerhed og den offentlige orden, og har til formål at sikre de pågældende personers tilstedeværelse med henblik på udsendelse. En sådan offentlig interesse må som udgangspunkt veje tungere end hensynet til den udviste udlændings bevægelsesfrihed. Proportionaliteten i indgrebet bliver med tiden vanskeligere at opfylde i navnlig de sager, hvor der ikke er udsigt til udsendelse.

5 voterende tiltræder herefter, som fastslået af byretten, at T med rette er pålagt en meldepligt i hele tiltalens periode, og at denne indskrænkning ikke er uproportional i forhold til artikel 2 i Tillægsprotokol 4 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller konventionens artikel 8. Disse voterende har, udover det af byretten anførte, og de kriterier, som er fastlagt af Højesteret i 2012 og 2017, navnlig tillagt det vægt, at meldepligten må antages at udgøre et mindre indgreb i den i forvejen bestående opholdspligt, der ikke er til prøvelse under denne sag. Det må ved proportionalitetsvurderingen tillægges betydelig vægt, at han er på tålt ophold som følge af en underbygget vurdering af at være til fare for statens sikkerhed. Der er heller ikke familiemæssige forhold, der bør tillægges vægt ved denne vurdering. Disse forhold må en efter samlet vurdering føre til, at Rigspolitiet med rette løbende har pålagt ham en meldepligt, som han systematisk har overtrådt, fordi han ikke har ønsket at være pålagt en sådan pligt.

Disse voterende stemmer derfor for at anse T skyldig som fastslået af byretten.

En voterende finder, at det i den foreliggende sag må lægges til grund, at T siden den 1. april 2008 har levet på tålt ophold i Danmark, og at han samme dag blev pålagt ugentlig meldepligt hos politiet i Center Sandholm, hvor han samtidig blev pålagt at tage ophold. Han har herefter siden opholdt sig i Center Sandholm, hvor han løbende er pålagt opholds- og meldepligt, der for meldepligtens vedkommende fra 18. februar 2009 har været daglig. Det må endvidere lægges til grund som ubestridt, at det i tiltalens periode ikke har været muligt at udsende T,

eller at det inden for en overskuelig fremtid er muligt at udsende ham, ligesom der ikke har været en konkret risiko for, at han ville skjule sig for politiet.

Da Rigspolitiet den 10. februar 2015 på ny traf afgørelse om meldepligt, havde meldepligten været i alt omkring 7 år. Tiltalte blev løbende set i Center Sandholm, hvor han har boet hele perioden, og hvor han også lejlighedsvis har arbejdet. Efter længden og forløbet af den periode, hvor han var pålagt meldepligt, var Rigspolitiet da klar over, at der ikke var nogen risiko for, at han ville skjule sig for politiet, ligesom der ikke var udsigt til udsendelse, heller ikke i nær fremtid.

På den baggrund finder denne voterende efter en samlet vurdering af de af flertallet oven for nævnte kriterier, at meldepligten fra det anførte tidspunkt, hvor han fortsat havde et påbud om ophold, som han opfyldte, udgjorde et uproportionalt indgreb i strid med artikel 2 i Tillægsprotokol 4. Der er ved vurderingen heraf taget højde for, at T lever på tålt ophold i Danmark som administrativt udvist, og at han i den første periode kun var pålagt meldepligt en gang om ugen. Det er tillige tillagt vægt, at udlændingemyndighederne efter bestemmelsen i udlændingelovens § 42 a, stk. 9, i et vist omfang fører kontrol med overholdelsen af opholdspligten. Konventionens artikel 8 ændrer ikke ved proportionalitetsvurderingen.

Der gives dom efter stemmeflertallet, således at T findes skyldig i overensstemmelse med tiltalen som fastslået af byretten.

Uanset der først blev rejst tiltale i sagen den 22. juni 2015 og den 31. august 2015, tiltræder landsretten af de af byretten anførte grunde, at tiltalte er straffet med fængsel i 30 dage. Der er herved tillige taget hensyn til den forløbne tid og den lange sagsbehandlingstid for de første forholds vedkommende. Det for landsretten i øvrigt anførte kan ikke føre til et andet resultat.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.